

**HITTE
(Heatstroke)**

Een klucht in twee bedrijven

door

ERIC CHAPPELL

vertaald

door

Paul Hof

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HITTE- HEATSTROKE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIC CHAPPELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Bart Teunis - begin vijftig
Freeke Teunis - tegen de vijftig
Hielke Bamberg - begin vijftig
Tessa Verhulst - midden twintig
Inspecteur Reintjens - in de dertig
"Moker" Moens - in de dertig
2 Guardia Civil politieagenten - leeftijd onbelangrijk

De handeling speelt zich af in een vakantievilla in het zuidoosten van Spanje.

De tijd is het heden.

EERSTE BEDRIJF

De villa, laat op een hete, zomerse middag.

TWEEDE BEDRIJF

Scène 1: De villa. Enkele minuten later.

Scène 2: De villa. Laat op diezelfde avond.

EERSTE BEDRIJF

Een vakantievilla in het zuidoosten van Spanje. Het is achter in de middag, hartje zomer. Op de voorgrond een zeer ruime zitkamer met betegelde vloer en rieten en manou meubilair. Rechts staat een televisiemeubel in dezelfde stijl. Achter de zitkamer bevindt zich een terras dat wordt omzoomd door lage stenen muren met ijzeren hekwerk en bloeiende bougainville. Vanuit het midden terras leiden trappen links en rechts naar het, niet zichtbare, zwembad. Decoratieve lampen sieren de stenen pilaren aan weerszijden van de trappen. Op het terras staan een tafel en een paar stoelen, en ook de gangbare vakantiebenodigdheden voor strand en tuin, zoals ballen, snorkels, zwemvliezen, en dergelijke. In de verte strekt zich het heuvelachtige landschap uit van de Sierra Blanca. Het meubilair in de kamer staat echter gericht op de televisieset. Links op het podium bevindt zich een deur die toegang geeft naar de hal, de keuken, en de slaapkamers. Op dit moment zijn de patio-schuifdeuren open naar het terras en staan er tassen en koffers kriskras door de kamer heen. Bart Teunis, een geteisterde figuur van een jaar of vijftig, gekleed in een verfomfaaid pak, komt plotseling één van de trappen naar het zwembad oplopen. Hij ziet er verreisd uit.

Bart: Freeke! *(hij loopt naar de tas met de belastingvrij gekochte artikelen en begint een fles open te maken. Freeke Teunis komt binnenlopen. Zij heeft al een korte broek en een topje aange- trokken. Ze draagt haar blonde kapsel in een kort vakantiepermanentje. Freeke is een paar jaar jonger dan haar echtgenoot, meer bedachtzaam, en duidelijk de organisator van de twee)*

Freeke: Ik dacht dat je je zou omkleden? Is het niet prachtig? Ik wíst het wel toen ik die foto's zag. Dit is toch de Hof van Eden, Bart.

Bart: *(somber)* Vind je?

Freeke: Wat is er?

Bart: Als dit de Hof van Eden is... dan heb ik net de slang gezien.

Freeke: Hoe bedoel je?

Bart: Een slang, beneden bij het zwembad.

Freeke: Een slang? Hoe groot?

Bart: Zo groot als een tuinslang, ongeveer.

Freeke: Weet je het zeker?

Bart: Ja zeg, ik heb hem niet nagemeten.

Freeke: *(nadenkend)* Wás het geen tuinslang?

Bart: Hij lág daar niet alleen maar, Freek. Hij stond overeind en deed de rumba. Hij was óf aan het dansen met een andere slang, óf was

zichzelf in idiote knopen aan het leggen.

Freeke: Dan was het dus een paardans.

Bart: Ga me nou niet vertellen dat ze zich nog gaan voortplanten ook!

Freeke: *(tuurt over de balustrade)* We krijgen ze vast niet meer te zien. Vorige week stond de villa leeg. Ze moeten er zijn ingetrokken toen het rustig was, dus dan vertrekken ze weer gauw genoeg.

Bart: Geloof het maar niet. Ze hebben vast en zeker de villa voor de hele zomer. Een paar vrienden gevraagd, droge martini's geschonken, en ze waren net pas begonnen met het paar- dansen toen wij kwamen. Het beviel mij helemaal niet zoals hij naar mij keek, Freek.

Freeke: Hij was denk ik banger voor jou, dan jij voor hem.

Bart: Dan stond hij dus stijf van de angst.

Freeke: Waar ging hij naar naartoe?

Bart: Hij kroop in de bougainville, daar onderaan de trap.

Freeke: Nou, zie je wel? Hij was nog banger dan jij. Jij bent toch niet in de bougainville gekropen, of wel soms? Kalm nou maar, en help mij eens even met uitpakken. *(Bart pakt de flessen uit de belastingvrije tas)* Hé, hallo, niet de flessen, Bart. Ik weet allang dat je me daar mee wilt helpen. Ik bedoelde de koffers.

Bart: *(somber)* Onderaan de linkertrap, dat zou ik maar onthouden.

Freeke: We blijven daar gewoon uit de buurt. Ontspan jij je nou maar.

Bart: Ik begrijp gewoon niet waarom wij hiernaartoe moesten midden in het slangenseizoen.

Freeke: We hadden geen keus. Er was een afzegging, en het kost ons zo helemaal niks. Eerste slaapkamer rechts... *(Bart gaat weg. Komt vrijwel onmiddellijk weer terug)*

Bart: Ja, daar heb ik over na lopen denken. Er moet toch ergens een addertje onder het gras zitten.

Freeke: *(op haar hoede)* Hoezo?

Bart: Nou, jij werkt al tien jaar voor Pierre, maar hij heeft je nog nooit eerder de villa aangeboden.

Freeke: Och, hij is meestal voor de klanten, maar nu had er een klant afgezegd.

Bart: Maar waarom jij? Waarom mocht jij?

Freeke: Nou, hij weet dat wij een rotjaar achter de rug hebben...

Bart: Een rotjaar. *(achterdochtig)* Wat heb je hem eigenlijk allemaal verteld?

Freeke: Ik heb hem helemaal niets verteld... maar hij heeft het op de een of andere manier gehoord... van jouw terugplaatsing.

Bart: Terugplaatsing! Het was helemaal geen terugplaatsing. Het was een zijwaartse beweging.

Freeke: Maar wel voor minder geld.

Bart: (*pauze*) Als het erop aankomt, ja. Maar er zijn de extraatjes en ik hou recht op mijn pensioen op hetzelfde niveau.

Freeke: Maar wel over minder salaris.

Bart: Ik wou maar dat je hem er niets over had verteld. Nou denkt hij natuurlijk dat ik een mislukking ben.

Freeke: Nee. Welnee. Hij weet ook dat je onder enorme druk hebt gestaan. Je hebt allebei je ouders verloren binnen een jaar tijd. En dan de hond nog. Ik bedoel, wat moet er nou als zijn achterpoten het ook nog begeven?

Bart: Ik heb geen idee. Ik ben bang dat we hem moeten gaan rondrijden in een wagentje. Jezus! Ik heb tegenwoordig alleen maar ouden van dagen om me heen...

Freeke: Ik hoop niet dat je mij daar bijrekenet.

Bart: Nee. Maar het heeft me wel doen beseffen hoe kort het leven is.

Freeke: Hallo, je ouders waren allebei in de negentig.

Bart: Maar dat maakt het nog niet gemakkelijker. Eerst waren ze er altijd, en opeens ben ik een wees. Dat heeft me aan het denken gezet. Ik moet mijn leven herzien. Ik moet mezelf zien terug te vinden.

Freeke: Ja, en daarom zijn we hier. Maar het probleem is dat jij je niet kan ontspannen... (*ze begint haar handtas te inspecteren*)

Bart: Als jij wilt dat ik mij ontspan, dan moet je nou eens ophouden met in je handtas te kijken. Ik blijf maar denken dat we iets kwijt zijn.

Freeke: (*pauze*) Oh...

Bart: (*meteen in paniek*) Wat is er!? De paspoorten?

Freeke: Nee... het is oké. Ik heb ze al.

Bart: Jezus! Ik wou dat je daar eens mee ophield.

Freeke: Jij houdt gewoon niet van vakantie, Bartje. Jij staat nog liever de schutting te carbolineummen...

Bart: Ik heb helemaal niks tegen vakantie, Freekje. Ik ben juist dol op vakantie. Ik kan alleen die vakantiegangers niet uitstaan. Neem nou die zelfingenomen bal gehakt op het vliegveld. Met zijn linnen jasje met opgerolde mouwen, van die Gucci punters, een strooien hoed, zilveren kettinkje, spiegelen- de zonnebril. En dat staat in de stromende regen op Schiphol!

Freeke: Ik heb hem niet gezien.

Bart: Nee, jij had het te druk met je handtas nakijken. (*somber*) Maar ik zag hem wel. Weet je, hij was de enige aan boord die zijn stoel achterover klapte. Die sukkel achter hem kreeg zijn blad met eten over zich heen.

Freeke: (*glimlacht*) Jij zat op hem te letten... waar of niet?

Bart: En hij was als eerste uit het vliegtuig. Zodra hij op de **terra firma** stond had hij al een bagagewagen. Hoe krijg je dat nou voor elkaar?

Freeke: Misschien was het wel een uitklapbare.

Bart: En toen was hij ook als eerste door de paspoortcontrole. Ik had hem pas weer in de peiling bij de kofferband. Toen hadden wij een, ahum, 'ontmoeting' met meneer.

Freeke: Ik weet niks van een ontmoeting...

Bart: Nee, jij moest toen naar de **senoras**. Maar goed, toen probeert ie mijn tas te pakken! De blauwe roltas, weet je wel. Ik zeg dus: "Hé, klojo. Die tas is toevallig van mij." En toen droop hij meteen af.

Freeke: (*lacht*) Dat zal je wel goed gedaan hebben.

Bart: Nou en hoe. En we waren toch eerder dan hij door de douane. En we hadden onze huurauto ook eerder dan hij. Wat maar weer bewijst dat de race niet altijd door de snelste wordt gewonnen. (*glimlacht*) Ik zag hem nog buiten staan toen wij wegreden. Ik zwaaien natuurlijk. Hij trok een gezicht als een oorworm.

Freeke: Dat zal je humeur wel opgekrikt hebben.

Bart: Ik heb er helemaal honger van. Hebben we iets te eten?

Freeke: De villamensen hebben een startpakket in de keuken gelegd... (*Bart gaat naar de keuken*)

Bart: (*vanuit de keuken*) Er is anders niet veel...

Freeke: Nee, we moeten naar de **supermercado** voor de rest. (*Bart komt terug en loopt kaas te eten*)

Bart: De **super** hoe?

Freeke: **Mercado**. Supermarkt.

Bart: (*fronst*) Ik hoop niet dat jij de hele tijd Spaans gaat lopen praten, Freekje.

Freeke: O nee, waarom niet?

Bart: Omdat ik je dan niet versta.

Freeke: Barreltje, we moeten toch een páár zinnnetjes weten... We zijn geen toeristenvée, we zijn hier niet in Benidorm. We zijn hier op het Spaanse platteland. Ik had je toch gevraagd om in dat 'Spaans-op-Reis'-boekje te lezen.

Bart: Ik kan mijzelf best begrijpelijk maken. Ik heb zeer welsprekende handgebaren.

Freeke: (*droog*) Ja, en ik heb er al een paar gezien onderweg vanaf het vliegveld. Maar daar gaat het ook niet om. Het gaat erom of jij hún verstaat... (*ze pakt het boekje*) Stel je voor, je zwemt in zee en iemand roept:..... (*dramatisch*) "**Cuidade. Vienne coma ole grande!**" Wat doe jij dan?

Bart: Weet ik niet.

Freeke: Precies. En tegen de tijd dat je het wel weet, is het te laat.

Bart: Hoezo?

Freeke: Omdat het betekent: "Kijk uit. Er komt een grote golf!", en dan

word jij dus de zee in gesleurd. Hier, lees dit boekje nou. *(ze gooit het boekje naar hem en brengt weer een koffer naar de slaapkamer. Bart gaat zitten en leest)*

Bart: God zeg. Moet je luisteren, Freek. "Nuttige zinnnetjes". *(Freeke komt terug)* "**Secorro** - Help! **Hay fuego!** - Vuur! **Ladron** - Dief. **Detengale!** - Houd hem tegen! **Dejeme** - Laat mij met rust. **Basta!** - Zo is het genoeg! **Marchese** - Ga weg." Wat voor vakantie gaan we hier eigenlijk krijgen?

Freeke: Leer nou bijvoorbeeld om naar de wc te vragen, want de meeste mensen hier spreken alleen Spaans.

Bart: De vrouw in de onderste villa komt anders uit Nederland.

Freeke: *(verbaasd)* Hoe weet je dat?

Bart: Ze sprak me aan.

Freeke: *(bezorgd)* Maar ik had begrepen dat ze Spaans waren. Dan moet ze nieuw zijn.

Bart: *(grinnikt)* Ze lag te zonnebaden... in haar blootje.

Freeke: Je bedoelt, zo dat iedereen het zien kon?

Bart: Nee, ik moest ervoor op een laag muurtje gaan staan...

Freeke: *(koeltjes)* Was dat vóórdat je die slang zag of erna?

Bart: Daarvoor. Hoezo?

Freeke: Je had het toch net over de slang, maar je zei niet dat Eva er ook was.

Bart: Zij is tenminste Hollands. Ik hoop dat we haar nog meer zien.

Freeke: Ik zou niet weten wat jij nou nog méér zou moeten zien...

Bart: Ik bedoel dat ze ons hier wegwijs kan maken.

Freeke: Als zij jou wegwijs wil maken, Bartje, dan kan jij maar beter maken dat je wegkomt...

Bart: Het gekke is dat zij dacht dat ze mij kende. Ze noemde me Hielke.

Freeke: *(schrikt)* Hielke?

Bart: Ja.

Freeke: *(ongerust)* Wat heb je gezegd?

Bart: *(verbaasd)* Ik zei niets.

Freeke: Mooi.

Bart: *(achterdochtig)* Hoe bedoel je: mooi?

Freeke: Niets.

Bart: Je verbergt iets.

Freeke: Nee. *(ze begint weer in haar handtas te snuffelen)*

Bart: Waarom zit je dan weer in je handtas te snuffelen? Dat doe jij altijd als je iets te verbergen hebt. Wat bedoelde je nou toen je net zei: mooi?

Freeke: *(aarzelt)* Dat...

Bart: Ja?

Freeke: (*langzaam*) Omdat... het niet echt de bedoeling is dat wij hier zijn... (*stilte*)

Bart: Niet echt de bedoeling is wát?

Freeke Dat wij hier zijn.

Bart: Wil je dat nog eens herhalen, Freeke. Ik begrijp het niet. Misschien moet je het even in het Spaans zeggen.

Freeke: Jij begrijpt heus wel wat ik zeg.

Bart: Nee, ik begrijp heus niet wat jij zegt. Niet de bedoeling dat wij h́ier zijn? Waar moet ik d́an zijn?

Freeke: De schutting staan te carbolineummen.

Bart: Bedoel je soms dat Pierre niet wéét dat wij hier zijn?

Freeke: Nee... niet precies. Hij weet wel dat er íemand hier moet zijn, maar niet wij.

Bart: Freeke, wie wordt hier dan geacht wél te zijn?

Freeke: Hielke Bamberg.

Bart: Hielke...!

Freeke: Bamberg. Maar hij heeft afgezegd. Zijn vrouw belde om te zeggen dat het niet door kon gaan. Pierre was in Los Angeles en ik kon hem niet bereiken... en er is een set reservesleutels op kantoor... en dus...

Bart: Ja?

Freeke: En ik dacht: jij hebt een paar dagen vrij om de schutting te carbolineummen. En toen dacht ik... ach, waarom ook niet.

Bart: Waarom ook niet! Waarom ook niet! Zal ik jou eens vertellen waarom ook niet! Wij zijn in overtreding, Freeke! Dus daarom noemde ze mij Hielke... Ze verwachtte Hielke Bamberg.

Freeke: Ik denk het, ja.

Bart: Lijk ik op Hielke Bamberg?

Freeke: Nee. Hij is groter dan jij.

Bart: Daar leek ze niets van te merken.

Freeke: Ja, nee, maar jij stond ook op een muurtje.

Bart: Maar ik kan toch niet de hele week op een muurtje gaan staan, Freek.

Freeke: Jij moet gewoon niet te intiem met haar worden...

Bart: Freekel, ze loopt daar rond in haar blootje. Dan kan je toch niet veel anders dan intiem worden. En dan zijn er nog de villamensen: het dienstmeisje, de tuinman, en de man die het zwembad bijhoudt... Verwachten die ook allemaal Hielke Bamberg?

Freeke: Dat weet ik niet, maar je kunt maar het beste niet te veel contact met ze zoeken.

Bart: O nee?

Freeke: Nee.

Bart: *(overweegt)* Goed, ja, ik denk dat ik 's nachts wel naar buiten kan. En, als er iemand aanbelt, dan kan ik altijd in het zwembad glijden en onder water door een strootje gaan staan ademen.

Freeke: Dat hoeft toch niet. Niemand weet toch hoe Hielke Bamberg eruitziet, niet deze komende dagen.

Bart: Maar het is toch een acteur, dacht ik?

Freeke: Bart, mag ik jou eens vragen: weet jij hoe Hielke Bamberg eruitziet?

Bart: Nee, maar ik kijk ook nooit naar de tv.

Freeke: Hij is al in geen jaren op de tv geweest. Voor het laatst op het eind van de zeventiger jaren. Toen speelde hij Roland de Koning, de jachtopziener in "Groene Weiden", totdat die zich doodschoot in de bosjes. En daarna heeft ie niet veel meer gedaan. Eigenlijk is ie daarna gewoon ontspoord.

Bart: Hoezo?

Freeke: O, gedonder met vrouwen. Hij is maar liefst drie keer getrouwd geweest.

Bart: Drie keer! *(bitter)* Mijn God! Alsof één keer nog niet genoeg is!

Freeke: *(met verwijt)* Nou, Bart!

Bart: Sorry, maar het is ook allemaal nogal een schok voor me.

Freeke: Ja, maar er is wel één goed ding uit voortgekomen: jij maakt je tenminste niet meer dik om die tuinslang.

Bart: Freekel. Als Pierre hier achterkomt dan ben jij misschien je baan kwijt.

Freeke: Ja, dat denk ik ook.

Bart: Ja, dat denk ik ook! We hebben minder dan vijfhonderd gulden op de bank, ons hele bestaan hangt af van twee loonzakjes, en jij zegt "ja, dat denk ik ook"? *(zijn stem slaat ervan over)*

Freeke: *(rustig)* Barreltje. Kom nou eens even zitten. Mag ik wat tegen jou zeggen? *(ze zorgt dat hij gaat zitten)* Jij bent nu al weken gespannen en lichtgeraakt, en het wordt steeds erger. Daarom heb ik jou hiernaartoe meegenomen. Ik weet niet wat er allemaal in je omgaat, omdat je dat nooit vertelt, maar als we terug zijn dan laten we jouw bloeddruk meten. Tot die tijd zou ik zeggen: probeer je een beetje te ontspannen...

Bart: Een beetje ontspannen! Eerst die slang, en nou dit weer. Wat komt er verder nog? Dit soort dingen komt altijd in drieën.

Freeke: Bart, laten we nou eens één keertje gevaarlijk leven.

Bart: Ja maar, Freeke, hoe kan ik nou gevaarlijk leven en me tegelijkertijd ontspannen? Kijk je nu alweer in je handtas?

Freeke: Ik zoek de sleutel van die blauwe roltas.

Bart: Die heb ik. Waarom? *(hij geeft haar het sleuteltje)*

Freeke: Je zei toch dat je een verrassing had. Die wil ik zien.

Bart: *(niet op zijn gemak)* Ik hoop maar dat je niet vindt dat ik weer gedachteloos ben geweest...

Freeke: Natuurlijk niet.

Bart: Het was nogal impulsief...

Freeke: Ik word alsmaar nieuwsgieriger... *(ze worstelt met het slot)* Raar, hij gaat niet open...

Bart: Laat mij eens.

Freeke: Nee, ik krijg hem wel open...

Bart: Free, je forceert dat slot zo... Zo verniel je die tas... *(de tas gaat met een klik open. Ze kijkt erin en staart dan verbouwereerd naar Bart)* Wat is er?

Freeke: Ik denk dat ik het derde van die drie dingen hier heb. Oh, Bart... stommerd...!

Bart: Hè?

Freeke: Dit is een fortuin, in briefjes van honderd.

Bart: *(loopt naar haar toe)* Waar heb jij het nou over?

Freeke: Heb je ons huis verkocht? Je hebt altijd gezegd dat je dat ging doen, en nu heb je het gedaan... *(Bart staart ongelovig in de rolltas)*

Bart: Godalle Jezus!

Freeke: We hebben geen dak meer boven ons hoofd, is het niet?

Bart: Doe nou niet zo gek, Freek. Ik heb het huis niet verkocht. Dat kan ik helemaal niet, het is toch van ons samen. Ik kan het niet verkopen zonder jouw toestemming.

Freeke: Hoe weet je dat? Heb je het soms geprobeerd?

Bart: Nee. En bovendien zou het nooit zoveel hebben opgebracht. Dit is een fortuin, in briefjes van honderd.

Freeke: Ja, dat zei ik net.

Bart: Freek, ik weet hier niets van.

Freeke: Maar waarom doe je dan zo stiekem? Wat had je dan in de tas zitten?

Bart: Oh, ik, eh, had meer uitgegeven dan mijn bedoeling was. Een paar zijden overhemden, een wollen trui, en een eau de cologne: **Givenchy for men...**

Freeke: **Givenchy for men?**

Bart: Ja.

Freeke: Ik dacht dat je hier was om 'jezelf terug te vinden'.

Bart: Dat is ook zo.

Freeke: Nou, jij zal niet veel moeite hebben jezelf terug te vinden... met **Givenchy for men.**

Bart: Ik wist wel dat je het er niet mee eens zou zijn, en daarom...

Freeke: Wacht eens eventjes! Dit is helemaal jouw tas niet, man. Kijk

maar, er zit hier een rood draadje aan het hengsel. Daar heeft natuurlijk een labeltje aan gezeten...

Bart: Je hebt gelijk. Maar van wie is tie dan?

Freeke: Ik denk dat ik het al weet. Weet je nog jouw 'zelfingenomen bal gehakt' op het vliegveld? Wie dacht er dat dit zijn tas was? "Hé, klojo. Die tas is toevallig van mij"? Dat was dus níet zo. Hij wás van hem! Geen wonder dat ie een gezicht trok als een oorwurm.

Bart: Wat moeten we nu doen?

Freeke: Zal ik je zeggen wat wij gaan doen? We rijden naar Javea en geven dit af bij de politie. *(Bart houdt haar tegen)*

Bart: Wacht eens even, Freek. Laten we nog eens denken.

Freeke: Waarover denken?

Bart: Dit is een fortuin, in briefjes van honderd.

Freeke: Ja, blijf je dat nou zeggen?

Bart: Het kan wel een paar miljoen zijn.

Freeke: Een paar miljoen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto